

Med det, jeg her har sagt, tror jeg ogsaa, jeg har imødegaaet de Bemærkninger, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) fremsatte om, at den Affattelse, som nu foreslaas, er blevet til gennem Udenomsforhandlinger. Det kan man ikke sige, i alt Fald ikke, hvis der skal ligge noget nedsettende deri, thi Forholdet er jo det, at det Ændringsforslag, der nu stilles, havde været fremme i Folketinget, det var af mig bebudet ved første Behandling, og det var ogsaa af mig bebudet i Udvalget. Dette, at den højt-ærede Minister siger: Naa, saa vil jeg efter Omstændighederne tage Ændringsforslaget, kan dog ikke betragtes som Udenomsforhandling i den Forstand, at det skulde være noget Luskeri paa en eller anden Maade. Jeg maa hævde, at Fremgangsmaaden har været fuldkommen korrekt saavel fra vor som Ministerens Side.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds sagde yderligere, at Lovforslaget, som vi havde foreslaaet det, var ringere end Ministerens oprindelige Lovforslag, det var en ringere Ordning at stryge Nævnene og kun opretholde Kontrolforanstaltningerne, end hvis man havde beholdt Nævnene. Ja, derom kan det ærede Medlem jo have den Mening, han vil, men i hvert Fald er de sidste Boligloves Opfattelse jo den, at den mest vidtgaaende Foranstaltning er Nævnene. Kontrolforanstaltningerne fremtræder som en Overgang mellem det stærke Baand, som Nævnene antages at lægge paa Handlefriheden, og den fuldkomne Frihed. Lovgivningen er ikke gaaet fra Kontrolforanstaltningerne til Nævnene som det mindre tvingende, den er tværtimod gaaet den omvendte Vej fra Nævnene til Kontrolforanstaltningerne for saa at gaa over til den fuldstændige Frihed. Jeg mener derfor, som jeg før udtalte, at vi er paa Linie med, hvad der tidligere er sket, nemlig at nærme sig en Afvikling, naar vi udenfor København afskaffer eller rettere sagt undlader at genoplive Nævnene og nøjes med Kontrolforanstaltningerne — jeg vil netop her bruge Udtrykket „nøjes med“ Kontrolforanstaltningerne.

I Hénhold til, hvad jeg her har haft den Ære at sige, vil jeg tilraade at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger ved tredje Behandling.

Johannes Jensen: Den ærede Ordfører benyttede Ordet „Luskeri“ om de Underhaandsforhandlinger, der var ført mellem den ærede Ordfører, den højtærede

Indenrigsminister og rimeligvis en Repræsentant for det socialdemokratiske Parti. Jeg beder bemærket, at det ikke er mig, der har brugt det Ord. Jeg har talt om Underhaandsforhandlinger, om Vinduesforhandlinger; jeg har talt om, at den Form for Forhandlinger, som man har paastaet nu var bortfaldet, har man benyttet ved denne Lejlighed. Andet og mere har jeg ikke sagt derom.

Nu siger den ærede Ordfører, at naar han stillede sine Spørgsmaal, var det for at faa sit Standpunkt underbygget. Maa jeg spørge den ærede Ordfører: Hos hvem vilde han have dette Standpunkt underbygget? Var det ikke ved Besvarelser fra Kommunalbestyrelserne? Var det ikke for at høre Ønskerne fra de Byer, der skal bruge Loven? Hvis det ikke var Meningen, at den ærede Ordfører vilde have sit Standpunkt underbygget paa den Maade, vilde det jo ikke have været nødvendigt at sætte hele det Apparat i Bevægelse med at bede Indenrigsministeren udsende Spørgeskemaer, saa kunde den ærede Ordfører jo have nøjedes med straks at spørge Indenrigsministeren, og saa havde Indenrigsministeren naturligvis straks sagt det, som han sagde to Dage senere, at han godt kunde tiltræde Kontrolforanstaltningernes Indførelse i Stedet for Huslejenævnene.

Den ærede Ordfører venter sig megen Glæde af de Besvarelser, der vil komme paa Forespørgselen. Ja, Spørgsmaalet gaar altsaa ud paa — det beder jeg erindret —, om man i Byerne ønsker at opretholde Huslejenævnene. Jeg gaar ud fra, at Flertallet af de Byer, hvor man nu har Huslejenævn, vil svare, at man ønsker at opretholde Huslejenævnene, og naar man saa har svaret det, vil man erfare et Par Dage efter gennem Referater fra Rigsdagen, at uden Hensyn dertil har Rigsdagen afgjort, at Huslejenævnene skal afskaffes. Men selv om Besvarelserne var kommet i rette Tid, synes jeg ikke, de kunde glæde den ærede Ordfører, thi han er jo særlig stolt af, at han har faaet Huslejenævnene afskaffet og Kontrolbestemmelserne indført. Om disse Kontrolbestemmelser i Forhold til Huslejenævnene vil jeg endnu gerne sige, at medens Kontrolbestemmelserne kunde være en rimelig Overgang til en Afvikling, naar de kun var gældende for eet Aar, er de ganske urimelige, naar de skal gælde i to Aar.

Den ærede Ordfører sagde ogsaa — det var maaske ikke i hans sidste Bemærkninger, men i hans første Udtalelser —, at det, der efter hans Mening havde